

XIX. évfolyam 14. szám.

Petroșeni, 1942. július 31.

A halott Petőfi halhatatlansága

Írta: I. KUBÁN ENDRE

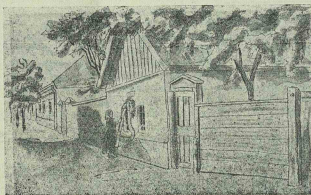
Kilenczvenhárom esztendővel ezelőtt, ama tragikus albești sikon nyomtalanul eltűnt a 26 esztendős Petőfi Sándor, aki nemcsak költeményeit hagyta reánk, hanem ennél sokkalta többet: makulátlan erkölcsi tisztaságát, férfias bátorságát és a nyersességig őszinte szókimondását. A székálló mesterlegény és a tót családfelelő fia, saját bevallása szerint bölcsőjében örökségül az őszinteséget hozta, melyet halotti szemfedőül vitt magával.

Való igaz, hogy az utókor nemcsak költői zsenijét, hanem ami ennél is sokkalta többet jelent: emberi nagyságát csodálja.

Csodálja, de nem követi! Ha most kegyelettel megállunk gondolatban az albești fennsikon, fenyőfákotól körülvevett emlékműve előtt, melyet »a hálás utókor« emelt nagy fiának, be kell vallanunk, hogy az elhunyt Ady Endre kivételével senki sem vállalta el a költő örökségét. Nem vállalja most sem, ahogy nem vállalták annak idején. Szédítő még csak elgondolni is, hogy milyen más irányt kapott volna a világ történelme, ha kortársai a boldognak kikiáltott Táncsics és a hazárlónak titulált Petőfi eszméit mara-

déktalanul végrehajta. Társai, barátai, kortársai elhagyták, magános óriás maradt, aki lankadatlanul vivta tovább és tovább szélmalomharcát a csökönyösen feudális, rendiség bástyái mögé húzódott kispolgárság ellen.

A népi öntudatra kapott magyar-ság nemzetiségét kizárólagos jogokkal látta felruházottnak és hiába kiáltotta

teli tudóval a költő, hogy nem lehet történelmet kizárólagosság alapján maradéktalanul végrehajtani, a hivatalos körök vakon és konokul elhúzódtak a románság és horvátok követelése elől. Hasztalan követelt földosztást; az egyéni érdekek szava erő-

sebb volt, mint a magános Petőfi figyelmeztetése és a nép továbbra is kismimmizett maradt.

Végül halálba kergették a század legtisztább emberét és egyik legnagyobb költőt zsenijét. Halála azonban magával temette az emberi méltóság és szabadság utolsó maradványait. Az albești sikon halt meg, Transilvânia szívében, azon a helyen, ahol a románság, magyarság, és százság élelvszázadok óta egymás mellett. A halott költő még a sir-jából is felkiált. Figyelmeztet és int, hogy fogadjuk meg a mult tanulságait és fogjanak kezét az itt élő népek egymással, mert erre int a történelem és az évszázados erdélyi hagyomány.

A költő nehéz örökséget hagyott reánk. Nehezet, mert lemondást, önzetlenséget, erkölcsi bátorságot, makulátlanságot és lelki tisztaságot követel. Petőfi népe vagyunk, kiáltjuk oda büszkén annak a világnak, mely legnagyobbjai közé fogadta be a 26 évesen elesett költőt. Petőfi népe vagyunk, de mégis szent

Bírálat, a bírálatról

(Jegyzetek, egy magyar könyvvel kapcsolatban)

Én voltam az első, aki 1940 történelmi sorfordulata után cikket írtam arról, hogy akik itt maradunk, tegyük félre az egyeletlenséget és az egymás közötti széthúzás eszméjét és testvériségben éljünk az új helyzetben. Hagyjuk el a politikai pártok idejében divatos egyenesellenes acsakodásokat és helyette vegyük elő azt a fellogást, hogy az itt maradt írók, újságírók és kisebbségi magyar művészek egy szerelő, testvéri közösségben éljünk valamennyien.

Azt is kihangsúlyoztam, hogy a mi testvériségünkben nem lehet kikapcsolni a más nemzetiségű népek szeretetét sem. Mert csak úgy várhatunk tisztelést, megbecsülést másoktól, ha ezt mi sem tagadjuk meg és megadjuk mindcinknek, népnek, országnak és törvénynek egyformán.

Az új helyzetben munkánk kell jelentkeznünk mindenkinek. Életünkben hasznos és építő munkára. Iskoláink, nyelvünk, irodalmunk, társadalmi életünk minden megnyilvánul-

ulásában maradjunk meg annak, aminek születt anyánk . . . írtam akkor és ezt vallom, ma is.

Azt is megírtam, hogy az elmúlt két évtized alatt a közünk levő széthúzás, egyeletlenséget, megemérettést olyanok kezdeményezték, szították és kergették egymásnak bennünket, akik nem tartoztak fajlag a magyarsághoz. Ezt vallottam eddig és ezt vallom ma is.

A nemrégben megjelent Ifju Kubán Endre »Szörösfüli barát!« című könyvéről megjelent, nem bírálat, hanem valóságos förmedvény! pedig olyan ember írta, aki nem tartozik a magyarsághoz. Ez csak betolakodott alkalmi magyar, aki nem tudja átérzeni azt a kötelező fellogást, hogy magyar írót, akit még egy évvel ezelőtt épen a Déli Hírlap dicsért meg, ennyire aljassal levágni nem szabad. Aki ezt tette, aki ezt megjelentette, ne haragudjon, nem tartozik hozzánk, mert magyar ember, magyar bíráló, magyar író könyvéről ilyen csonmány módon nem írhat.

Mert I. Kubán Endre »Szörösfüli barát!« című könyvéről megjelent förmedvény, hozzá nemérő, műveltségben hiányos, szép gondolatokat érzeni, vagy értékelni nem tudó ember írása, amelyet egy lapban megjelentetni

csak olyan ember képes, aki teljesen átvál áll szívből, lélekben és gondolatban tőlünk. Lehet, hogy ma divatos magyar. Németh László szerint his magyar, de magával hozta idegen fajtájából azt a rosszakaratot, amely mindig bedobta lelkünkbe a méreg porát és csak azért, mert fáj neki, hogy ő, idegen fajtából lett his magyar, nem tud értekeset, maradandót termelni.

Azaz, hogy igen. Mérget tud önlenni porainkba, az egyenetlenség mérgét.

Ilyen szemszögből kell elolvasni a bírálatot.

Ifju Kubán Endrének sem mint írónak, sem mint embernek nem ártott ez az írás, mert az nem őszinte, nem pártatlan és nem a bírálat hangján mondja el, amit el kellene mondani a könyvről.

Csodálkozunk Vucselics szerkesztő úron, ainek több megértéssel és rangjához illő be-látással kellene lapjában kezelni minden magyar írást, amely életünk, sorsunkat és kulturánkat jelenti, vagy legalább is igazolja, hogy vagyunk, élünk és dolgozunk. Kézírttal szembeni lelfeleltséget és ridegséget magam is tapasztaltam több alkalommal Vucselics szerkesztő részéről, aki tulságosan magas

örökségét semmibe vesszük, utmutatásait nem követjük.

Petőfi emlékműbe és márvány-szoborba merovitették. Igen, maga is biztos volt abban, hogy az utókor szobrot emel neki, de szobrárt Dózsaé mellett képzelte. Mi ellenben megmerítettük a költőt, meghamisítottuk és ilyenkor halálának évfordulóján riadtan nézünk egymás szemébe és nem merjük vállalni reánk hagyott örökséget. Petőfi a rendiség megszüntetését, az erkölcsi tisztaságot, a szegények felemelését, a tudomány diadalát és az emberi szabadságot követelte valamennyi nép számára.

Mi ellenben betokosodtunk, önzők és rosszak maradtunk. Az élt pedig sürgött bennünket, még magunkhoz térhetünk. Vállaljuk tehát Petőfi örökségét, hogy valóra váljon a költő jóslata, mely szerint győzni fog a jó és a bőség szariójából mindenki egyaránt vehet...

Dr. Schreiner Andrei, orvos, rendelőjét Petroșeniben, Str. A. Pan 98 szám alatt megnyitotta. Rendelnaponta, délután 3–6-ig.

— ELADÓ Lupeniben vagy kiadó a Bódi féle borhelyizlet. Ertekezni lehet Lupeniben, Str. Minerul.

— A MUNKÁSMOZGÓ MŰSORA művészi, világvárosi és mindig elsőrangú!

Liszka János emlékkönyvébe

(Egy ember megyen az úton. Szeretett és Jóság a lelkeben. Ha elérte az évek hat tizedét, azt annak köszönheti. Szép gondolatokat őriz és mint testvért köszöntik az alábbi sorok).

1.

*Te apám lehetnél, jó apám, szép apám,
Kik telve voltak jóssággal, szenvedéssel.
Ezt gondolom, valahányszor elegeb hom az élet.
Szép gondolatokat, igaz reménységgel.
Ilyenkor apám jut eszembe, kit szerettem nagyon.
Egy drága édes apát, egy szegény édes apát,
Ki mindig zsellér volt, a magyar ugarón.*

2.

*Ismerem szívedet, ismerem lelkedet.
Az vagy, aminek álmodtalak: Ember.
Bádkodó magyar, jó lélek, szép eszéiméddel
S egy szóból életért fele, győtrelemmel.
Kicsiny hűségem nem töltik meg szívedet,
Amely a viharban sokszor megremeget.
Ha megérzsz az élet, e kegyetlenséggel tell,
Szörnyű időből rohanó fergeteg.*

3.

*Gyarló embertelenségek vására a sorsunk
S mi vagynak a legelőbb portéka.
Mindnyagunknak szíve és a lelke,
Uj Velencei Kalmár martaléka.
Veled beszélgettem egyszer a szenvedérsől,
Amelyben vergődünk és uszunk az árral.
És iró harcot vívunk az életünkért,
A szörnyű, szivelen kalmárral.
De mily jó tudni, hogy nem minden szív ilyen,
És nem minden ember gyilkos és rabol.
Egy-két lélek még szépeket is gondol,
S dőlmája a hárnapot valahol.*

Molnár Sándor

Figyelem iparosok!

Július 18-tól kezdve az eddigi ipartörvény megváltozott. Egészen más formák között lehet munkakönyvet, mesterkönyvet vagy iparendélyt megszerezni, mint eddig. A tanoncszerződés megkötésénél is változások vannak. Közöljük, hogy az eddigi 300 Lei szabdalási díj helyett a jövőben 500 Lei kell fizetni. A mesterkönyvet 1000 Lei, könyvcsereért 100 Lei, míg az iparendély költsége 1500 Lei.

— Ugyancsak közöljük, a felsőbb hatóságtól nyert értesülés alapján mindenki, hogy aki százezer Leien alul van megadózta, köteles ellenőrző könyvet beszerezni a helybeli adóhivataltól, amelyet állandóan készsen kell tartani ha ellenőrző közege jelenik meg, aki be kell vezesse a könyveket, hogy rendben találta e a blyegeket, számlákat és egyéb üzleti könyveket, amelyet a törvény ír elő mindenki számára. Az ellenőrző könyveket okvetlenül szerezzék be, mert annak elmulasztása büntetést von maga után. Bővebb felvilágosítással szolgálunk szerkesztőségünk mindenféle iparos és kereskedő ügyekben, teljesjen ditalanal.

— A tanoncs-kola igazgatósága az elmúlt héten igen sok iparost büntetett meg, amiért azok tanoncai nem jártak inasiskolába. A büntetés összege elég tekintélyes összeg, amennyiben nemely tanoncartó gazdánál ezreket tesznek ki. A kivett büntetéseket meg lehet fellebezni. Azonban jó teszi minden munkaadó, ha tanoncát rendszeren járattja iskolába.

polcon ül mikor egy magyar íróról beszélget. Éa ugy tudom, hogy Vucseics szerkesztő ur (Kérem, ne haragudjon, ha magyarul írom a Kérem, de magyar ember ezt így szokta és talán az olvasók jobban ki tudják ejteni így.) repatriálni készül és arról is tudok, hogy elég zsidós, koncessiót kért a maga számára odaát, de nézzen körül a lelke házatáján egy kicsit és állapítsa meg, hogy nem jart el mulajhoz, lapjának szelleméhez és itteni kövelettségéhez híven, mikor az Ifjú Kubán Endre könyvét egy intézte el, amit azt megsebecsiede. Ezzel a hanggal, tamadó rossz szellemmel, igazán nem segítette elő a magyar írő törekvéseit, hanem ellenkezőleg, kárára és hátrányára volt minden tekintetben.

És ezen még az sem segít, ha most megbeszéléséket folytat is magyar íróról. Mert ezt is csak azért cselekedik, hogy lapjának eszmetérjesztést csináljon. Mert ezzel nem lesz segítve a magyar írón, de segítve lesz a Déli Hír-lp jövedelmén, amelyben ha az olvasószükségét elvállalva Kacsó Sándor, Viza Zsigmond, Szemléi Ferenc, Farcádi Sándor, vagy mások írásait. (amelyet szivesen olvas), a leg-érthető vásárlói meg és nem pedig a leg-újabb operett-filmről szóló díjakmeséért, amelyhez költők, népi és kulturális szempontból, semmi köztük nincsen.

Az ilyen fellelőző kritikákat megengedhetjük magunknak akkor, mikor sokan voltak. Ma azonban nem. Azt is tudjuk, miért jelent meg. Erről most írni nem akarunk. Azt sem akarjuk említeni, hogy miért haragszik Vucseics szerkesztő ur, I. Kubán Endrére. Erről a bosszu hajdáról azonban mondjon

le. Ez nem szép és nem illő.

I. Kubán Endrét pedig ne keserítsék el a Csitt le csuf csufágál.

Csitt le csuf életében egyetlen sor maradódnak sem ír le, tehát nincsen joga azokat megbántani, aknamunkát folytatni ellenük, akik írásukkal szereznek becsületet, jó nevet, barátot és tisztességet a magyar nyelvnek.

Ilyen irigységből fakadó könyvet lebecsülő írást már olvastunk mások tollából és más írók könyveiről is. Mert ha valaki nem ír egy randzser, vagy megpanaszodott maradi felfogás szerint, arra ha nem tudják ráfogni, hogy valamilyen „ista”, akkor kitergetik a rosszkaraktárok minden kobácsát, hogy azzal verjenek végig az írő lelke.

Irodalmunkban nem I. Kubán az első, akit ilyen módon seltak kivégezni. Kőlcsey Ferencz pl. ugy elintézte Kiss Jánost, aki Kazinczi mellett egyik legjelesebb nyelvművelő volt, valamint Csokonai Mihályt és Berzsenyi Dánielt, hogy Kőlcsey ellen az egész ország felháborodott.

Berzsenyi évekig nem vett tollat a kezébe emiatt és ő év múlva felelt neki, de a ez felelet, bármennyire tudományozta is a görög bölcseket, nem éri el olyan hatást, mint a Himnusz kölőfjének tamadása. Kiss Jánost pedig, aki Berzsenyit is felfedezte, és ajánlotta Kazinczának, ugy elintézte, hogy az többé tollat sem vett a kezébe.

Habár Kőlcsey maga sem vett mentes az elvárásoktól, amelyet I. Kubánnak annyira a bűntől ról fól Csitt le csuf, mert verseiben csaknem minden második oldalon teblukban a „nyögőcselő, nyögődel, nyögő” szelecske,

holott ez nem épan költői kifejezés. Berze nyekne a verseiben „lene” szó elég sürűn olvasható. Kassák Lajos verseiben a cseresznyét, csak ugy írja, hogy cseresnye, holott annak a magyar kifejezése „cseresznye”. Petőfinek a „Kuruc história” című versét sohasem emlegetik, mint ponyvázú verset.

A személyes bosszútol vezetői kritika nem új az irodalomban. Engem évekkkel ezelőt az „Aradi Közlöny” című lapban Pillisi Géza ugy levágott egy husz soros tamadásban” hogy jobban nem is lehetett és ugyanakkor a Pesti „Képes Krónika” című lapban Kállay Miklós felmagasztalta azt a kötetet, a melyről a többi lapok is legszebb kritikát közöltek. És ugyan kinek volt igaz a? A szomszédos Simerián lakó Seresélyi Béla egyik utolsó kötetét ugy lehuza Berde Mária, hogy Seresélyi azóta sem akar több verset írni, pedig megállapíthatjuk, hogy Berde Mária nem jobb költő Seresélyi Bélánál, de több szerencseje van, mert ott áll a napilapok mellett és sok jó barátja van. Seresélyi tagja az erdélyi irodalmi társaságnak és verseivel nem egy irodalmi pályázaton nyert díjat. Ő vitte el egyébként a Déli Hírlap költői pályázatán a második díjat is, de el lehetünk rá késztelve, hogy legközelebb a Déli Hírlap állapítja meg róla, hogy tehetségtelen költő. Mert ha I. Kubán Endrénél két évvel ezelőt a Déli Hírlap folytatásokban közölte, „Nagyur” című regényét, vagyis, akkor elég tehetséges írő volt neki I. Kubán, akkor hogyan lehet az, hogy ugyanaz az Ifjú Kubán Endre most annyire tehetségtelen lett a Déli Hírlap előtt?

Hogy tovább menjünk, a múlt századvég

Népünk bokréája

Liszka János, a Petroşeni és a zsilvölgyi társadalom egyik, igen kiváló és általában elismert tagja. Volt tanító és tisztviselő, jelenleg mint fényképész az az iparos társadalom tisztas alakja, az elmúlt szombatot töltötte be életének hatvanadik esztendőjét. Testvérünk és lélekbán társunk Liszka János, aki életének javarészt itt töltötte el köztünk s előbb mint tanító, igazi rátermettséggel, a pedagógus felkészültségével oktatta és taníttatta a rábízott nemzedéket, majd pedig, mikor az első világégés befejeződött, más eszmék, más formák kerültek előtérbe, Liszka János nem adta busulánkat a fejét, hanem tanítói oklevele mellé megszerezte a maga számára a fényképészet mesterségét is és több mint husz éve elsőrendű helyet az iparos társadalomban. Egy munkáiban elöltött élet érte el a hatvanadik évet és ha ez alkalommal és a rendkívüli helyzet miatt nem is ünnepelhetjük úgy, amint azt Liszka János is megérdemelte, de lélekbán ott vannak mellette mindazok, akik nagyrabecsülték eddig is és szeretettel kívánnak neki még sok, sok évet, családjának és mindannyiunknak az öröme.

Kelemen Tibor, Kelemen István lupeni gyógyszerész fiáról szép gondolatlat emleztet meg az egyik lap tudósítója. Kiemelte a cikk, hogy Kelemen Tibor kitünő eredménnyel fejezte be tanulmányi évét a Bucureşti egyetemen. Jól esik látni, hogy népként tagjai

milyen szép sikerrel, odaadó szorgalommal, tehetségesen állják meg helyüket és készülnek fel arra, hogy az élet útjain kitartók, erősek és legyőzhetetlenek legyenek. Kelemen Tibor csak egyike azoknak a testvéreinknek, akik a világhiában is szilárdak, edzetek és elsőrendű emberek tudnak lenni. Szeretletünket és jószágunkat küldjük nekik, azzal a törhetetlen akaratú vigyék tovább a kultúra és haladás ügyét, amellyel tiszteletet szerzünk a többi népek előtt önmagunk számára. Igaz, őszinte és termékeny munká. Kelemen Tibor munkája. Ödvözljük őt.

Vidéki lapok figyelmébe

A bucureşti központi cenzurahivatal közli, hogy már több ízben felszólították az időszaki lapokat és főként a vidéki sajtót, hogy a 1507/1938 számú törvény rendelkezései alapján küldjék el megjelenésükre vonatkozó szükséges okmányokat. Sokan ennek a rendelkezésnek nem tettek eleget és ezért egy utolsó terminust engedélyeznek, amely 1942 augusztus 15-én jár le. Ugyanakkor a 7500 példánynál nagyobb példányú lapok kötelesek bemutatni a részvénytársaság megalkadásáról szóló okmányukat. Mindazok, akik a felszólításnak augusztus 15-ig nem tesznek eleget, végig felüggesztetteknek tekintetnek.

— Micsoda népközösségi lap az, amelyik belerug egy magyar íróba? De nem csoda mert annak vezetője olyan nép vérmérsékletét hordja magában, amelyik nem magyar.

legnagyobb költője, Vajda János, az egyik versében annyira hadyvelen áll a latin kifejezésével, hogy a temetéseken elhangzott latin éneket így írja: Circum dederum, holott a kifejezés és leírása is más. Ezt sem vette észre senki sem. Mert okos olvasó az, mint ahogy Liszka János írja, aki értelmesen olvas és a biblíában sem a sajátóhakat találja meg, hanem a szövegben levő, hatalmas erőt. Vagy Kassákra visszatérve, az egyik versében ilyen szó olvasható: gesztenyeszűn. Nem utókehetem meg rajta, mert ilyesmi előfordul. De szemérete ez azt valaki Kassáknak? Nem hiszem.

I. Kubán Endre »Szörösfülű barát« című regénye nem azért kapott rossz sajtót, mert megérdemli, hanem mert személyes bosszu vezette a kritika íróját. Puhalla Sándor tollából megjelent pótkritika szépitni akarja az előbbi, de mivel tőle mást várnunk nem lehet, így lényegében jóváhagyta az első. Ezen sincsen mit szóvaldozni. Ha Puhalla tanár azt írja a Déli Hírlap hűsvéti számában, Katona »Bánk Bán« című drámájával kapcsolatban, hogy »milyen jó, hogy ma már nincsenek Titkokok!«, akkor nem lehet szóvaldozni, hogy a Dózsa Györgyről szóló fejezet miatt, nem szíveli Fraier György életéről szóló regény hangját és cselekményét sem. Egyébként, hogy a Bánk Bánról is szóljunk, a Nyugat 23—23/934 megjelent számában azt írja, hogy a Bánk Bán nem egyéb mint plagium és az részben Weber »Die Brüder des Bundes für Freyheit und Rache« művének a lemásolása. Igaz lenne ez? Miért nem hordulunk fel a Csítt te csul urak és miért nem vitáznak ilyen dolgokon,

amelyeknek tisztázását irodalmunk követeli?

Mi, kisebbségi sorsunkban az ilyen hangot nem tarthatjuk helyesnek.

Az itteni irodalom pártolása mindenkinek, újságíróknak, kritikusnak és olvasónak is egyformán érdeke és faji kötelessége.

Ez vonatkozik még arra is, aki szerkesztői munkában trónol.

Ha pedig ennek a szerkesztőnek havonta százezer lei a jövedelme, akkor kétszeresen köteles pártolója lenni az írónak és írásának.

És milyen tragikus, hogy a magyar író nem a hatalom bántja, hanem a hatalom rak utjába akadályokat, hanem éppen a Népközösségi lap szerkesztője.

Pedig hiát kellene adjon, hogy alkalma van népként nevében cselekedni és hogy egy idegen papját hozzánk került lelket bízik meg a közösségi lap szerkesztésével, holott akadtak volna még szin és igaz magyarok is, akikre azt a fontos szellemi irányítást rá lehetett volna bízni. Azt is megállapíthatnánk, hogy amíg a szerkesztő urnak százezer Lei a havi jövedelme egy olyan lapból, amely mégis csak közösségi eszmén keresztül szerzi előlétét, addig az erdélyi magyar írók legnagyobb része éhez. Pedig ők is a magyar népközösséghez tartoznak. És nem jövedelmük, hanem őseikkel együtt magyarok. És írók. És boldokos. A betű, a nyelv, a szépség koldusai, akik a gondolat tüzeinek fáklyáját hordozzák a rettenő sötétségben.

Molnár Sándor.

TAKARÉKOSKODJUNK A KENYÉREIRE!

Erkölcseirajz

Egy leány állt az utcán. Szépnek mondható, rendes polgári ruhába öltözött, ugynevezett sex-apell-vonzóerős nő. Nézdegelt mintha várna valakit. Mintha a legnagyobb természet volt. Mint a polgári törvényekben előírt leányok szoktak nézegetni a város forgatagában. Fejbecentvené köszönt ismerőseinek, de alig vette észre őket. Ez alkalommal sokkal fontosabb dolgot volt. Ideges egy kicsit. Minden idegszálán látszik, hogy bántja valami. Ismeretlen kétség gyötörte, mert úgy lódlája kezében a kékításkát, mint a harangozó a kötelet. Majd néhány lépést tett előre, aztán vissza, de ugyanolyan egyenletes és kimért mozdulattal, mint aki nem akar tovább menni onnan, ahol áll. A szemközti házra bámolt. Ott valamelyik magános ur lakott akinek az ablakára ligyelt. Hosszabb idő telik el, amíg az ablakban belő megjelent a férfi. Csak a szemek találkoztak. Hangtalanul történt minden. Mintha gépezet volna, amely önmagától tudja, mit kell csinálni. Két ember szeme és érzelmé találkoztak e pillanatban. Kíváncsi vagy ugye edes olvasó, a mese végére. Tragikus, szörnyen tragikus. A lány már nem néz az ablak felé. Megfúlt. Kelemen emlékvann a szívében. A családás emléke. A kaland. A titok. A könnyelműség. A könnyen-híves áldozatának kínos emléke. Szeretné megem történetnek tudni az egészét. Visszacsinálni úgy, ahogy volt, mikor még nem tudott semmit. És mikor még mások sem tudtak semmit. Mert a kisváros szája betömhetetlen, nem titoktartó. Mindent tud. És ezt sem hallgatja el. Tudja, hogy az ablak nem nyílt ki csak azért, hogy levegőt engedjen be rajta a férfi. Azt is tudja, hogy egy lány nem vár hiába egy ablak alatt. Mert egy lány, ne várjon egy ablak alatt és főleg ne egy férfi ablaka alatt. S ha az a lány még hozzá polgári lány is, akkor rá nézve kétszeresen kötelező ez a tétel.

— **Értesítés!** Tisztelettel van szerencsém értesíteni a mélyen tisztelt közönséget, hogy Petroşeniben, Sr. Regele Ferdinand 82. szám alatt, (a Fantázi bodega mellett) új fodrász szalon nyitottam és felelősségem mellett elvállalom mindennemű fodrászati és borbélyi ipari munkákat. Kérem a közönség szíves támogatását.

Ijű Mészáros Jakab.

— **LEGFINOMABB ILLATSZEREK,** a hölgyek kedvencei, csak a helybeli BEZDAN illatszertárból valódi.

— I. Kubán Endre »SZÖRÖSFÜLŰ BARÁT« című nagy port felvert regénye kapható PETROŞENIBEN a Mader és Szabó könyvkereskedésben. Ára 150 Lei.

D-sale D-lui
Tek.

urnak — urnónek

Str.

— Egyetlen polgári szórakozó hely az Iparosklub Petroșeniben, ahol a legjobb italok, kitűnő házi konyha, sültkülönlegességek állandóan kaphatók.

A legfinomabb enyedi borok. Husos napokon frissen készült zónapörkölt. Vasárnap d. e. házi tepertős pogácsa és borsos tojás. Minden alkalommal frissen hozott kitűnő sör.

Tisztes és előzékeny kiszolgálásról JÉGER FERENCZ vendéglős gondoskodik. — Baráti összejövetelekre alkalmas külön helyiség.

Legfinomabb tea- és cukrászsütemények

WELTHERNÉL.

— LEGSZEBB felvételek, művész kidolgozása képek a Petroșeni **Liszká** fényképész műtermében készülnek. A műtermet őccailan vezeti.

— A legújabb és legkülönlegesebb világmarkájú **rádiók, alkatrészek, lámpák** és egyéb műszaki cikkek, Petroșeniben, **Turcu Petru**-nál kaphatók.

**Cukrászati
különlegességek
DEMETERNÉL.**

**Legszebb és legmodernebb bútorok, háló és
nyelmes székek, legújabb divatu sport gyermekotthosk
az Aradi Butorraktárban, Petroșeni.**

Rendeljen Hangya-borokat, likőröket

Azúdi és nemrég kibővített aradi borpincéink az előző évek kitűnő bortelemeléséből rendkívüli készletekkel és nagy választékkal rendelkeznek. Pincéink készletei nem befolyásolta a múlt évi rossz termés. Nemcsak kellemes ízű **asztali borokkal** rendelkezünk, hanem kitűnő **műrsmesi fnyborokkal is**. Szüvegűnkön évzések óta fennálló **Rum és Likörgyára** minden igényt kielégít. — Ajánljuk elsőrendű **Consum és Krémlikőreinket, Consum és Teaurajunkat**, továbbá **Konyak** készítményeinket. Ahol a közsgben nincs szövetkezet, ott magánosoknak is a legnagyobb készséggel rendelkezésre állunk, úgy kis, mint nagy tételekben. Adjon fel próbarendelést. Árjegyzéket készséggel küldünk. Nagyobb vétel eseln keresse fel pincéinket. **RENDELÉSEK:**

„Federala Furnica“ Aiud, jud. Alba, vagy Magazin de Transitz Furnica Arad, Str. M. Muresan 7—9.

— **Dr. Moga fogászati
rendelője**, Petroșeni, Janza-telep. Rendel naponta d. e. 9-12-ig és délután 2—7 óráig.

A Napló előfizetési árai:

Egy hónapra 25 Lei.
Egy negyed évre 70 Lei.
Fél évre 130 Lei.
Egy évre 250 Lei.

Intézményeknek, hivataloknak, vállalatoknak, egyesületeknek és kluboknak 1000 Lei

Külföldre egy évre 500 Lei.

A NAPLO szerkesztősége és kiadóhivatala, Petroșeni, Strada Regele Mihai I. 20 szám.

— **Perl Herman u ri
és n ő i fehérnemű varrda**
Petroșeniben újból megnyitott. Rendeléseket felvesz felelősség mellett és a legszebb kiviteiben készíti Str. Regele Ferdinand 45. a régi helyiségben.

**Eladó borbélybe-
rendezés** jókarban levő Petroșeniben
Cim a kiadóban.

Valódi csontszinü koronákat

és hidakat, platinaszínű fémfogakat, valamint törhetetlen kaucsuk fogsorokat, készít a legújabb módszer szerint!

Laskay Károly

átállamlag vizsgázott **FOGTEKNIKUS**
PETROȘENI

Harisnyaszemfelszedést

géppel felelősség mellett vállalunk **POKORNYI HILDEGARD** női kalapszalnya Petroșeni.

„JIANUL“

a szilvögyének legelső bor, sör és mindenféle szeszesitalok nagy raktára

Állandóan kaphatók a legkitűnőbb és legfinomabb borok, likőrök, különböző italok a legelőszöb naplárban. Sörben is csak vezető gyárak termékeit szállítja. Bragadiru sör a közönség kedvenc itala.

Tegyen próbarendelést.

Cime: **PETROȘENI, STR. REGELE MIHAI, (Malea).**

UZINA ELECTRICA S.P.A.

PETROȘENI — Anyagraktára:

tart mindenmü magas és alacsony feszültségű szerelvényeket. — Csillárok, izzólámpák és főzőkészülékek a legutányosabb áron.

Elvállal mindenmü szerelési munkákat felelősség mellett

SADOVEANU ȘTEFAN

Rum, likör és cognagyára. Borpincészet, legfinomabb borok, kitűnő sör és egyéb szeszesitalok nagyraktára.

PETROȘENI, Str. V. Conta, volt Schäffer raktár.

Eladó ház Petroșeniben, központban

3 szobás, előszobás, fürdőszobás, minden komforttal konyha, kamara és hozzáépített külön előszoba, fürdőszoba, nagy szoba, pincével, polgári lakóház, családi okok miatt

A Z O N N A L

Értekezni e lap kiadóhivatalában